

att pensionen bestämmes till 8,000 för båda platserna, åt justitieombudsmannen, när han i minst 15 år med väl vitsordad tjenstgöring innehåft platsen samt uppnått 65 lefnadsår; och slutligen

att justitieombudsmannabefattningen tillsättes för en tid af tre år i sänder.

Stockholm i januari 1898.

Hans Holmlin.

N:o 129.

Af herr **M. Andersson** i Löfhult, om ändring af 60 § i lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet.

Efter en vidlyftig, förutgången utredning blef nya väglagen af Riksdagen antagen 1891, och för att bereda väghållningsskyldige någon lättnad i vägunderhållet bestämdes, att af statsmedel skulle årligen utbetalas en tiondedel af vägunderhållskostnaden, efter särskilda nämndens uppskattning, men det visar sig vara allt för litet, då nya väglagen gifvit anledningar till drygare utgifter för dem, som skola underhålla allmänna vägarne in natura.

Före nya väglagens antagande hade vägunderhållsskyldige rättighet att på annans utmark fritt taga väglagningsämne. I nya väglagen, § 33, åligger det väghållningsskyldige att betala för väglagningsämne, som tages på annans mark. Vid de årliga vägsynerna tillämpas lagen mycket strängt, och väghållningsskyldige åläggas att broa vägarne med grus, som måste hemtas från grusropar, belägna på ganska långa afstånd från väghållarens

tilldelade vägstycke, samt betala från 10 till 25 öre per enbetsklass. Härtill kommer stundom rättegångar med jordegaren om hvar grus får tagas samt betalningen därför m. m. trakasseringar.

Det vore väl rätt och billigt att af statsmedel betalades till vägunderhållare så stort belopp, som dessa få utgifva för att taga väglagningsämne från annans mark, hvilken utgift i allmänhet är mera än dubbelt mot det, som nu erhålles af statsmedel. Häraf framgår, att af statsmedel borde utgå minst en femtedel af vägunderhållskostnaden in natura.

Jag vågar vördsamt föreslå,

att Riksdagen beslutar att första momentet i § 60 i väglagen skall få följande förändrade lydelse:

§ 60.

Utaf den för vägunderhåll in natura uppskattade kostnad lemnas en femtedel af statsmedel, hvilket bidrag utbetalas till vederbörande vägstyrelse för att på lämpligt sätt tillhandahållas dem, som berörda vägunderhåll bestrida.

Andra momentet lika som förut.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 20 januari 1898.

Magnus Andersson.
